

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Śmiecińska

Protokolant: sekr. sąd. Anna Joskowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej M. C.

po rozpoznaniu dnia 29 kwietnia 2015 roku

sprawy:

D. K., syna T. i C. z domu K., ur. (...) w P.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego P. z dnia (...) roku, sygn. akt (...)** za przestępstwa:

a) popełnione w dniu (...) roku, wyczerpujące dyspozycję art. 244 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) popełnione w dniu (...) roku wyczerpujące dyspozycję art. 65 § 1 k.k.s, art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 320 złotych;

przy czym na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia (...) r. do dnia (...) r. przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i uznając, że kara grzywny została wykonana w zakresie 128 stawek;

postanowieniem z dnia (...) roku, sygn. akt (...) (I. W. (...)) Sąd Rejonowy P. zarządził skazanemu wykonanie warunkowo zawieszony kary 2 lat pozbawienia wolności;

2. **Sądu Okręgowego w O. z dnia (...) roku, sygn. akt (...)** za przestępstwa:

a) popełnione w okresie od (...) roku, z art. 258 § 1 k.k., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) popełnione w okresie od (...) roku oraz od (...) roku, z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 25 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł,

c) popełnione w okresie od (...) roku oraz od (...) roku, z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 25 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł,

d) popełnione w okresie od (...) roku oraz od (...) roku, z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wysokości 25 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł,

e) za ciąg przestępstw popełnionych w (...) roku, w dniu (...) roku oraz w dniu (...) roku, w okresie od dnia (...) roku, w dniu (...) roku, w dniu (...) roku, w dniu (...) roku, w dniu (...) roku, w dniu (...) roku oraz w okresie od (...) roku, w dniu (...) roku oraz w okresie od (...) roku do (...) roku, z art. 244 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

przy czym na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 2 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. połączono jednostkowe kary i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 75 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 lat;

postanowieniem Sądu Okręgowego w O. z dnia (...) roku, sygn. akt (...) zarządzono skazanemu wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w W. P. z dnia (...) roku, sygn. akt (...) , za czyn popełniony w dniu (...) roku, wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 k.k., w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych, na poczet której zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu (...) r., przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i uznając, że kara grzywny została wykonana w zakresie 2 stawek;

postanowieniem Sądu Rejonowego w W. P. z dnia (...) roku orzeczono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 34 dni za pozostałą do uiszczenia karę grzywny;

4. Sądu Rejonowego w W. P. z dnia (...) roku, sygn. akt (...) za czyn popełniony w dniu (...) roku, wyczerpujący dyspozycję art. 178 a § 1 k.k., na karę 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

postanowieniem Sądu Rejonowego w W. P. z dnia (...) roku zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 50 dni za pozostałą do uiszczenia karę grzywny;

ORZEKA:

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k., art. 85 k.k. i art. 39 § 1 k.k.s. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego P. z dnia (...) roku, sygn. akt (...) (pkt 1a-b) oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia (...) roku, sygn. akt (...) (pkt 2a-e), wymierzając skazanemu D. K. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k., art. 85 k.k. i art. 39 § 1 k.k.s. łączy jednostkowe kary grzywny orzeczone: w wyroku Sądu Rejonowego P. z dnia (...) roku, w sprawie o sygn. akt (...), za czyn z art. 65 § 1 k.k.s, art. 91 § 3 k.k.s., w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. (pkt 1b) oraz w wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia (...) roku, w sprawie o sygn. akt (...), za czyny z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1 i 5 k.k.s. (pkt 2b, c i d), wymierzając skazanemu D. K. karę łączną grzywny w wymiarze 210 (dwustu dziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 320 (trzysta dwadzieścia) złotych;

III. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k., art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy jednostkowe kary grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w W. P. z dnia (...) roku, sygn. akt (...) (pkt 3) oraz z dnia (...) roku, sygn. akt (...) (pkt 4), wymierzając skazanemu D. K. karę łączną grzywny w wymiarze 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbywania przez wymienionego w sprawie (...) kary pozbawienia wolności od (...) r. ;

V. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie III kary łącznej grzywny zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wymienionego wolności w sprawie o sygn. akt (...) w dniu (...) r. uznając orzeczoną grzywnę za wykonaną w wysokości 2 (dwóch) stawek dziennych;

VI. w pozostałej części łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania,

VII. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego;

VIII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. S. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększoną o należny podatek VAT w stawce 23 % tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu.

Sygn. akt II K 72/15

UZASADNIENIE

D. K. został skazany następującymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego P. z dnia (...) roku, sygn. akt (...)** za przestępstwa:

a) popełnione w dniu (...) roku, wyczerpujące dyspozycję art. 244 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) popełnione w dniu (...) roku wyczerpujące dyspozycję art. 65 § 1 k.k.s, art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 320 złotych;

przy czym na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia (...) r. do dnia (...) r. przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i uznając, że kara grzywny została wykonana w zakresie 128 stawek;

postanowieniem z dnia (...) roku, sygn. akt (...) ((...)) Sąd Rejonowy P. zarządził skazanemu wykonanie warunkowo zawieszony kary 2 lat pozbawienia wolności;

2. **Sądu Okręgowego w O. z dnia (...) roku, sygn. akt (...)** za przestępstwa:

a) popełnione w okresie od (...) roku, z art. 258 § 1 k.k., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) popełnione w okresie od (...) roku oraz od (...) roku, z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 25 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł,

c) popełnione w okresie od (...) roku oraz od (...) roku, z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 25 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł,

d) popełnione w okresie od (...) roku oraz od (...) roku, z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wysokości 25 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł,

e) za ciąg przestępstw popełnionych w (...) roku, w dniu (...) roku oraz w dniu (...) roku, w okresie od dnia (...) roku, w dniu (...) roku, w dniu (...) roku, w dniu (...) roku, w dniu (...) roku oraz w okresie od (...) roku, w dniu (...) roku oraz w okresie od (...) roku do (...) roku, z art. 244 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

przy czym na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 2 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. połączono jednostkowe kary i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 75 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 lat;

postanowieniem Sądu Okręgowego w O. z dnia (...) roku, sygn. akt (...) zarządzono skazanemu wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w W. P. z dnia (...) roku, sygn. akt (...), za czyn popełniony w dniu (...) roku, wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 k.k., w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych, na poczet której zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu (...) r., przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i uznając, że kara grzywny została wykonana w zakresie 2 stawek;

postanowieniem Sądu Rejonowego w W. P. z dnia (...) roku orzeczono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 34 dni za pozostałą do uiszczenia karę grzywny;

4. Sądu Rejonowego w W. P. z dnia (...) roku, sygn. akt (...) za czyn popełniony w dniu (...) roku, wyczerpujący dyspozycję art. 178 a § 1 k.k., na karę 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

postanowieniem Sądu Rejonowego w W. P. z dnia (...) roku zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 50 dni za pozostałą do uiszczenia karę grzywny.

(dowody: karta karna k.19-20, 30-33; opinia o skazanym z Zakładu Karnego w W. B. łącznie z informacjami o pobytach i orzeczeniach k. 59-61; 137; odpis postanowienie z dnia (...) r., k. 16; postanowienie z (...) r. k. 46; postanowienie z (...) r. k. 48; postanowienie z (...) r. k. 70-71; odpisy wyroków w sprawach: Sądu Okręgowego w O., sygn. akt (...) k. 6-15; Sądu Rejonowego dla W., sygn. akt (...)k. 24-26; Sądu Rejonowego P., sygn. akt (...) k. 40-42; Sądu Rejonowego w W., sygn. akt (...) k. 45-38; Sądu Rejonowego w W., sygn. akt (...) k. 47; informacje k. 150, 152).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać wypada, że w przypadku orzeczenia wobec sprawcy kary pozbawienia wolności przy zastosowaniu instytucji warunkowego zawieszenia jej wykonania z art. 69 § 1-3 k.k. – która to sytuacja miała miejsce w sprawie (...) – skazanie ulega zatarciu z mocy prawa, zgodnie z treścią art. 76 § 1 i 2 k.k., z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby.

D. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...) r., (...) został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. zawieszono na okres próby 3 lat, który upłynął w dniu (...)r. Co istotne, w okresie tym, jak też w przeciągu kolejnych 6 miesięcy, nie zarządzono skazanemu wykonania wskazanej kary (k. 149). Stosownie zatem do treści art. 76 § 1 k.k. skazanie to uległo zatarciu z mocy prawa (...)r. i z tego względu nie mogło stanowić podstawy prawnej wyroku łącznego w niniejszej sprawie. W wyniku zatarcia skazania następuje bowiem stan swoistej fikcji prawnej, która powoduje, że za niebyłe uważa się nie tylko skazanie, ale również samo popełnienie przestępstwa (por. wyrok SN z dnia 29 sierpnia 2013 r., IV KK 168/13, OSNKW 2013/12/107).

Przechodząc do meritum kryteria dopuszczalności łączenia kar jednostkowych orzeczonych różnymi wyrokami reguluje przepis art. 85 k.k., zgodnie z którym, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Podkreślić nadto trzeba, iż w konkretnym przypadku możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w tym przepisie. Przy czym, przy

kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią i dalszą grupę przestępstw, wyjściowym punktem odniesienia będzie chronologicznie pierwszy wyrok, zamykający niejako kolejne grupy przestępstw pozostających w zbiegu (por. wyroki SN z dnia 22 listopada 2006 r., sygn. akt. V KK 45/06, R-OSNKW 2006, poz. 2213, s. 1130-1131, LEX nr 202267, z dnia 1 sierpnia 2007 r., sygn. akt IV KK 195/07, R- OSNKW 2007, poz. 1771, s. 842-843, LEX nr 296718, czy z dnia 29 lipca 2008 r., sygn. akt IV KK 245/08, LEX nr 424879).

Co istotne, zgodnie z art. 20 § 2 k.k.s., przepis art. 85 k.k. stosuje się odpowiednio do przestępstw skarbowych.

W świetle przytoczonych rozważań natury ogólnej, przy uwzględnieniu dat wyroków skazujących wydanych wobec D. K. oraz czasu popełnienia przez wymienionego poszczególnych przypisanych nimi przestępstw – karnych oraz skarbowych - wskazać należy, że w niniejszej sprawie zachodzą trzy zbiegi realne w rozumieniu art. 85 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s.

Pierwszy z nich obejmuje przestępstwa, za które wymieniony został skazany na jednostkowe kary pozbawienia wolności wyrokami opisanymi w **punktach 1a-b i 2a-e**. Zwrócić bowiem wypada uwagę, że wszystkie przestępstwa w sprawie (...) zostały popełnione zanim zapadł pierwszy ze wskazanych wyroków w sprawie (...), tj. przed dniem (...) r.

Drugi zbieg realny obejmuje natomiast przestępstwa, za które D. K. został skazany na kary grzywny obok kar pozbawienia wolności wyrokami opisanymi w **punktach 1b oraz 2b,c i d**. Czyny z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1 i 5 k.k.s. (pkt 2b, c i d) w sprawie Sądu Okręgowego w O. z dnia (...) roku, sygn. akt (...), zostały bowiem popełnione przez wymienionego odpowiednio w okresie od (...) do (...) r., od (...)r. oraz w okresie od (...)r. do (...)r., od (...) r. do (...)r., a także od (...) r. i od (...) r., a zatem przed datą (...) r., kiedy to zapadł wyrok Sądu Rejonowego P. z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt (...).

Koniecznym z punktu widzenia przepisu art. 85 k.k. jawi się także stwierdzenie istnienia realnego zbiegu między przestępstwami objętymi wyrokami z **punktów 3 i 4**, za które D. K. zostały wymierzone jednostkowe kary grzywny. Nie budzi bowiem wątpliwości, że czyn w sprawie (...) został popełniony (...) r., a więc przed datą wydania wyroku w sprawie (...), tj. (...) r.

Kolejną kwestią wymagającą rozważenia przy łączeniu kar jednostkowych objętych wskazanymi wyrokami jest wysokość kar łącznych, które należało orzec za zbiegające się przestępstwa w ramach ich trzech realnych zbiegów.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak ustawowych granic wskazanych w tym przepisie. Zgodnie zaś z art. 39 § 2 k.k.s., w razie skazania za zbiegające się przestępstwo skarbowe i przestępstwo określone w innej ustawie karnej, sąd wymierza karę łączną na zasadach określonych w ustawie – Kodeks karny skarbowy, a więc w granicach określonych w art. 39 § 1 k.k.s., czyli od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 1080 stawek dziennych grzywny, 18 miesięcy ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności.

W świetle powyższego podkreślić trzeba, że zasady orzekania i granice kary łącznej pozbawienia wolności i ograniczenia wolności za przestępstwa skarbowe (art. 22 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s, w zw. z art. 39 k.k.s.) oraz inne przestępstwa (art. 32 pkt 2 i 3 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k.) są identyczne, co przemawia za dopuszczalnością łączenia kar tego rodzaju w przypadku zbiegu przestępstw obu tych kategorii. Odmienne natomiast uregulowanie granic kary łącznej grzywny na gruncie kodeksu karnego i kodeksu karnego skarbowego nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu kary łącznej grzywny w przypadku skazania za przestępstwo skarbowe i inne przestępstwo, z tym że granice kary tego rodzaju będzie wówczas wyznaczał przepis art. 39 k.k.s. (tak SN w uchwale z 25.10.2000 r., IKZP 29/00, OSNKW 2000/11-12/94, Prok.i Pr.-wkl. 2000/12/13, Wokanda 2001/1/23).

W niniejszej sprawie granice wymiaru pierwszej kary łącznej, tj. kary pozbawienia wolności, kształtują się zatem między karą najsurowszą, tj. karą 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Rejonowego P. z dnia (...) roku za czyn z art. 65 § 1 k.k.s, art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 2 k.k.s. w zw. z

art. 7 § 1 k.k.s., sygn. akt (...), a karą 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, tj. sumą kar jednostkowych pozbawienia wolności z wyroków podlegających łączeniu w ramach tego zbiegu.

Granice kary łącznej grzywny w ramach drugiego zbiegu realnego kształtują się zaś, stosownie do treści art. 85 k.k. i art. 39 § 1 oraz 2 k.k.s., pomiędzy 200 stawkami dziennymi grzywny (najwyższa z kar jednostkowych grzywny orzeczona za czyn z art. 65 § 1 k.k.s, art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w sprawie (...)), a 275 stawkami dziennymi grzywny (suma tych kar podlegających łączeniu w ramach tego zbiegu).

Natomiast granice kary łącznej grzywny w ramach trzeciego zbiegu realnego wyznacza, zgodnie z art. 86 § 1 k.k., 100 stawek dziennych grzywny, tj. najsurowsza kara wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia (...) r. w sprawie (...) oraz kara 170 stawek dziennych grzywny, stanowiąca sumę stawek dziennych podlegających łączeniu w ramach trzeciego zbiegu przestępstw.

Co istotne, wymierzając kary łączne grzywny zarówno za przestępstwa karne, jak też skarbowe, sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej kierując się, jeśli chodzi o przestępstwa skarbowe wskazaniem określonymi w art. 23 § 3 k.k.s., a w art. 33 § 3 k.k., jeśli chodzi o przestępstwa karne, z tym że wysokość stawki dziennej nie może przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio (art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 86 § 2 k.k.).

Przypomnieć nadto należy, że „treść przepisów art. 85 i n. k.k. stwarza podstawy do oparcia wymiaru kary łącznej zarówno na zasadzie absorpcji, jak i zasadzie kumulacji oraz asperacji, przy czym wybór sposobu wymiaru kary łącznej uzależniony jest od oceny okoliczności konkretnego wypadku, w tym w szczególności więzi o charakterze przedmiotowym i podmiotowym pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono kary jednostkowe (postanowienie SN z 7 października 2002 r., II KK 270/02, LEX nr 55547; por. wyrok SA w Katowicach z 8 marca 2001 r., II Aka 59/01, Prok. i Pr. 2002, z. 3, poz. 21; P. Zwolak, glosa do uchwały SN z 25 października 2000 r., I KZP 28/00..., s. 114 i n.). Trafnie przy tym podnosi się w orzecznictwie, że „zastosowanie zasady absorpcji, asperacji, czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski jest związek przedmiotowo-podmiotowy łączący te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione” (por. wyrok SA w Łodzi z 9 maja 2001 r., II Aka 63/01, Prok. i Pr. 2002, z. 7-8, poz. 20)”.

Sąd podziela nadto wyrażony w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, iż zasada absorpcji czy kumulacji, jako rozwiązania skrajne, powinny być rozstrzygnięciami raczej o charakterze wyjątkowym (vide: wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975r., sygn. akt. Rw 628/75, OSNKW 1976, z. 2, poz. 33). Kara łączna bowiem to szczególna kara wymierzana niejako „na nowo” i jako taka stanowić winna syntetyczną całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione przez niego czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości - pozostających w realnym zbiegu – przestępstw.

W odniesieniu zatem do zbiegów realnych opisanych w punkcie I i II wyroku wskazać trzeba, że pomiędzy przestępstwami wchodzącymi w jego skład istnieje wprawdzie bliski związek przedmiotowy, jak też częściowo czasowy (czyny były skierowane bądź to przeciwko obowiązkom podatkowym, bądź też godziły w wymiar sprawiedliwości, zostały nadto popełnione w okresie od (...) r.), tym niemniej nie uzasadnia on ukształtowania kar łącznych pozbawienia wolności oraz grzywny w kierunku postulowanym przez wnioskodawcę, czyli na zasadzie pełnej absorpcji. Zaznaczyć bowiem wypada, że podobieństwo przestępstw choć co do zasady winno być poczytywane na korzyść skazanego przy wymiarze kary łącznej, nie może prowadzić do odgórnego, a co za tym idzie mechanicznego niejako – bez uwzględnienia realiów konkretnego przypadku – poczytania jej za okoliczność łagodzącą. Popełnienie wielu przestępstw tego samego rodzaju świadczy wszak również - która to sytuacja występuje w przedmiotowym wypadku - o wysokiej niepoprawności sprawcy i jego konsekwencji, by wręcz nie rzec, premedytacji w dążeniu do łamania porządku prawnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2011 rok II KK 172/10). Nie można natomiast zapominać, że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia

kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r. sygn. II AKa 154/01, KZS 5/02 poz. 62; a nadto: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 29 czerwca 2010 r. sygn. II AKa 100/10, KZS 10/10 poz. 16 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 listopada 2012 r. sygn. II AKa 245/12, LEX nr 1307472).

Popelnienie przez skazanego D. K. dużej ilości tożsamyh rodzajowo przestępstw na przestrzeni kilku lat jest zatem istotnym czynnikiem pozwalającym na uznanie, że jest on osobą wysoce zdemoralizowaną i niepoprawną, w stosunku do której dotychczas stosowane środki represji karnej nie odniosły zamierzonego skutku.

Co się zaś tyczy zbiegu realnego opisanego w punkcie III wyroku stwierdzić trzeba, że popelnione przez skazanego D. K. w jego ramach przestępstwa nie wykazują ani związku czasowego - popelnione zostały wszak odpowiednio (...) r. i (...) r., ani przedmiotowego - wypełniają znamiona różnych przepisów, tj. art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. oraz art. 178a § 1 k.k. Powyższe stało zatem na przeszkodzie zastosowaniu zasady pełnej absorpcji w omawianym zakresie.

Na tym tle połączenie powyższych skazań na zasadzie częściowej absorpcji i ukształtowanie wymiaru poszczególnych kar łącznych odpowiednio: na poziomie 3 lat pozbawienia wolności (punkt I wyroku), 210 stawek dziennych przy ustaleniu kierując się wytycznymi art. 23 § 3 k.k.s. wysokości jednej stawki na 320 zł (punkt II wyroku) oraz 130 stawek dziennych przy ustaleniu kierując się wytycznymi art. 33 § 3 k.k.s. wysokości jednej stawki na 10 zł (punkt III wyroku) jawi się ze wszech miar słuszną i korzystną dla skazanego. Tym bardziej, jeśli weźmie się pod uwagę, iż Sąd meriti był uprawniony do wymierzenia w omawianych przypadkach kar łącznych w oparciu o zasadę kumulacji: w wysokości 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, 275 stawek dziennych grzywny oraz 170 stawek dziennych grzywny.

Co istotne, za złagodzeniem wymiaru poszczególnych kar łącznych nie przemawia również postawa D. K. prezentowana w zakładzie karnym. Z aktualnej opinii o skazanym nadesłanej przez administrację Zakładu Karnego W.-B. wynika bowiem, że wymieniony wykazuje wprawdzie krytycyzm wobec dotychczasowego trybu życia, tym niemniej deklaruje przynależność do struktur nieformalnych podkultury przestępczej, nie był nadto dotychczas karany ani nagradzany w warunkach izolacji. Jego zachowanie w warunkach izolacji oceniane jest zatem wyłącznie jako poprawne. W tej sytuacji nie sposób przeceniać postawy skazanego co do skuteczności dotychczas podjętych wobec jego osoby działań resocjalizacyjnych.

Reasumując, mając na względzie przytoczone okoliczności, przy wymiarze poszczególnych kar łącznych Sąd uwzględnił charakter penalizowanych w poszczególnych wyrokach przestępstw, w tym występujące między nimi, stosunkowo bliskie, związki przedmiotowy i czasowy, a także obecną postawę skazanego uznając za zasadne przyjęcie przy wymiarze tychże kar łącznych zasady asperacji, tj. częściowej absorpcji (pkt I, II i III wyroku).

Sąd dokonał jednocześnie zaliczenia skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności: okresu odbywania przez wymienionego kary pobawienia wolności w sprawie (...) – w okresie od (...) r. Na poczet zaś kary łącznej grzywny w wymiarze 130 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 10 zł orzeczonej w punkcie III: okres rzeczywistego pozbawienia wymienionego wolności w sprawie (...) w dniu (...) r. uznając ją za wykonaną w wysokości 2 stawek dziennych (pkt IV i V wyroku).

W zakresie, w jakim rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach nie mogły być objęte wyrokiem łącznym należało pozostawić je do odrębnego wykonania (pkt VI wyroku).

Sąd zwolnił skazanego od zapłaty kosztów sądowych za wydanie wyroku łącznego, albowiem odbywa on karę pozbawienia wolności (pkt VII wyroku).

O kosztach obrony sprawowanej z urzędu orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. nr 16, poz. 124 ze zm.) oraz § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002, nr 163, poz. 1348 ze zm. - punkt VIII wyroku).